

036/77

ODTAJNĚNO
Dopisem č. 930/92-42-3

TAJNÉ

Federální shromáždění ČSSR
III. volební období

Z á p i s

o 2. společné schůzi výborů branných a bezpečnostních Sněmovny lidu
a Sněmovny národů, konané dne 3. ~~ledna~~ ^{února} 1977

Přítomni: 10 poslanců výboru SL (77 %)
9 poslanců výboru SN (75 %)

Nepřítomni: 3 poslanci výboru SL (s. Neubert, s. Hačana, s. Remek)
3 poslanci výboru SN (s. Doležalová, s. Šucha, s. Taus-
ková)

Hosté: s. gen. Stárek, náměstek ministra vnitra ČSSR

Schůzi řídil s. V. Vedra, předseda výboru SN

- Pořad schůze: 1. Plán činnosti výborů branných a bezpečnostních
SL a SN na rok 1977
2. Seminární přípravy: současné formy ideologické
diverze používané proti socialistickým státům a
ČSSR
3. Návštěva muzea SNB

Přijato usnesení č. 4

VBB

1/1

3. 2. 1977 - KoBu

Společnou schůzi branných a bezpečnostních výborů SL a SN zahájil v 9.38 hod. předseda výboru SN s. V. V e d r a . Přivítal poslance obou výborů, seznámil je s prezencí a navrhl, aby oba výbory zasedaly společně. Poslanci jeho návrh akceptovali. Rovněž s navrženým programem schůze projevíli souhlas.

K bodu: Plán činnosti VBB SL a SN na rok 1977

Předseda výboru s. V. V e d r a úvodem k tomuto bodu poděkoval členům pracovní skupiny posl. Horáčkovi, Muržicovi a Grolmu-sovi, kteří se společně s oběma předsedy a tajemníkem výboru s. Klej-nou zabývali přípravou pracovního plánu. Základním východiskem plánu práce jsou závěry XV. sjezdu KSČ k branné politice našeho socialistického státu, rozpracování závěrů sjezdu v dokumentech Federálního shromáždění.

Výbory budou při jednáních vycházet z principu důsledné ochrany našeho socialistického státu, zájmů socialistické společnosti a současně dbát na ochranu práv a zájmů našich občanů, přispívat k tomu, aby byla rozvíjena a prohlubována jednotu zájmů společnosti a pracujících. Skutečnost, že zájmy občanů a zájmy společnosti nejsou v protikladu, je velikou předností socialistického zřízení, socialistické demokracie a zdrojem pevnosti státu.

Proto pozornost byla především soustředěna na přípravu společných zasedání sněmoven k otázkám činnosti soudů a orgánů prokuratury při upevňování socialistické zákonnosti, k problematice návrhu zákona o státním rozpočtu a závěrečném účtu a na posouzení zprávy ministra zahraničních věcí ČSSR k základním otázkám zahraniční politiky.

Vedle těchto otázek do plánu práce byly zařazeny kontrolní zprávy - problematika kriminality a trestnosti v ozbrojených silách, realizaci zákona o branné výchově v konkrétních podmínkách Nové huti Klementa Gottwalda v Ostravě, včetně průzkumu hospodářské kriminality a boji proti ní, kontrola zákonů o civilní obraně, zákon o civilním letectví, celního zákona a řadu závažných informačních zpráv.

VEB

1/2 ž

3. 2. 1977 - Bu/Ko
s. Vedra

V roce 60. výročí Velké říjnové socialistické revoluce budeme patřičná pozornost věnována také ideologickým otázkám, což se odráží v přípravě i dnešního semináře k různým aspektům branné a bezpečnostní politiky našeho státu. Zároveň do plánu práce budou operativně zařazovány úkoly vyplývající ze zasedání plén ústředního výboru KSČ a legislativních prací federální vlády.

Poté doporučil provést v plánu práce některé dílčí opravy. Rovněž tajemník výboru s. ing. M. Klejna zpřesnil některé navržené body pracovního plánu a seznámil poslance s organizačními opatřeními.

Poslanci obou výborů závěrem projednávání tohoto bodu přijali toto usnesení:

Branné a bezpečnostní výbory Sněmovny lidu a Sněmovny národů schvalují návrh plánu práce na rok 1977 a pověřují předsedy výborů poslance Richarda Nejezchleba a Vladimíra Vedru provést eventuální doplňky plánu, pokud vyplynou ze zasedání předsednictev sněmoven, a informovat výbory o těchto eventuálních úpravách na březnové schůzi výborů.

K bodu: Současné formy ideologické diverze používané proti socialistickým státům a ČSSR

Výklad podal soudruh generál S t á r e k . K současné operativní situaci řekl, že je určujícím způsobem ovlivňována již z průběhu minulého roku, výsledky Helsinské konference, výsledky porady komunistických a dělnických stran v Berlíně, jakož i závěry XXV. sjezdu KSSS a XV. sjezdu KSČ. Tyto události zaujímaly v plánech zahraničních center, především exponentů pravice doma, prvořadé místo. Průběh a výsledky všech těchto mezinárodních i vnitřních událostí přinesly pro ně zklamání, neboť proběhly jinak, než očekávali; československý problém nebyl projednáván v Helsinkách ani v Berlíně a čs. opozice nebyla uznána za rovnocenného politického partnera současného stranického vedení, jak o to v roce 1975 a 1976 usilovali. Nevyšly kalkulace s XXV. sjezdem KSSS, neboť na něm nedošlo k očekávanému střídání stráží a nastolení liberálnější politiky nebo přehodnocení internacionální pomoci bratrských zemí v Československu v srpnu 1968.

Dále s. gen. Stárek hovořil o periodizaci vývoje kontrarevolučních sil od roku 1968. Tento vývoj po dubnu 1969 je možno rozdělit do čtyř etap: První etapa je období duben 1969 ~~do~~ do konce roku 1971. Byla dokumentována ilegální klasická činnost založená na platformě malého akčního programu. Tato činnost s klasickými formami odporu vyústila na podzim 1971 v době voleb rozhozením tisíců letáků. Akce vrcholily v duchu malého akčního programu; začátkem ledna 1971 bylo likvidováno 52 lidí na území naší republiky.

Druhá etapa od tohoto zásahu do roku 1974, kdy nastupuje etapa úsilí o dialog. Toto úsilí však neuspělo.

Třetí etapa konec roku 1973 do berlínské konference; je to etapa formování "strany vyloučených". Byla snaha využít 30. výročí osvobození republiky. Bylo to údobí tzv. dopisů Dubčeka a některé akce připravované po XV. sjezdu KSČ.

Čtvrtá etapa, kdy pod heslem a zneužitím závěrů Helsinek a připraveného Bělehradu, Charty lidských práv, snažili se vynutit dialog.

Celou oblast praviče, antisocialistických sil, je možno rozdělit do čtyř základních okruhů osob: široký okruh tvoří ti, kteří si uvědomili své chyby a omyly, odešli z politiky strany, došlo k jejich neutralizaci; projevila se u nich i snaha částečně se zařadit v naší společnosti.

Další okruh osob - poměrně početný - zaujal vyčkávací stanovisko, (jde o okruh lidí, o které je třeba do určité míry vést boj, aby nebyli potenciální základnou aktivních nepřátel).

Dále je malá část těch, kteří nejen si uvědomili chyby, ale snaží se napravit a angažovat se plně, kterým XV. sjezd otevřel dveře do strany.

Konečně zůstala také početně malá část aktivních nepřátel, zahrnující v avanturní části 30 až 40 lidí, kteří se zkoncentrovali v chartě a tvoří její jádro, jádro jejích aktérů, organizátorů a iniciátorů.

Ani volby do zastupitelských sborů v naší republice nezapadaly do jejich koncepce v úsilí o dialog. Obešli volby jako vnitřní událost a připravovali se na čtvrtou etapu boje za dialog formou charty.

Exponentům praviče v Československu se nepodařilo realizovat se před domácí i světovou veřejností jako československá opozice, tj. jako politická síla, se kterou je nutno počítat a jednat. Probíhaly některé vzájemné informace mezi

centry a opozicí i u nás doma. V té době učinili závěry zbavit se ~~mxixuj~~ iluzí a představ o možnosti realizovat své záměry a plány převážně vlastními vnitřními silami, tzn. ochotně se spojit s ideo-diverzními emigrantskými centry, a realizovat společné úkoly a cíle. V těchto cílech šlo o to, připravit ~~xxxxx~~ ideologicky zpracované osoby pro verbování zahraničními zpravodajskými službami nebo spolupráci s ideo-diverzními centry (Grohman, Ornest, Pavlíček, Lederer, Havel); vytvářet zdání silné politické opozice proti vedení naší strany (aktivita edice Petlice v letech 1975 až 1976, rozšiřování různých pamfletů, dopisů, zasílaných ústavadárným orgánům, ale současně zveřejňovaných v zahraničí, nebo kopií osobních dopisů zaslaných ústřednímu výboru strany, prezidentu republiky - např. dopisy Vodsloně, Čákrtové z m. r. nebo tzv. dopisy Dubčka, Šilhana, Mlynáře apod.).

Dále šlo o to v souladu s ideo-diverzními centry rozkladně působit na mezinárodní komunistické, dělnické hnutí. V tom velkou roli sehrál Mlynář s Hájkem jakoby představitelé strany vyloučených. Je to období 1975-1976, kdy se zpracovávají analytické materiály "Reforma socialismu v Československu" nebo tzv. Vnitřní Helsinky atd.

Potom šlo o to útočit proti politice zmírňování mezinárodního napětí a proti výsledkům Helsinské konference (práce Jiřího Hájka i snaha bez třídních hledisek aplikovat Helsinky na situaci v Československu), vytvářet ~~mx~~ tlak na vedoucí stranické a státní představitele (dopisy Vodsloně, Sekaninové-Čákrtové, Šilhana, Mlynáře, Havla, Kohouta apod.), ~~ix~~ udržovat a ožивovat iluze o pražském jaru 1968 a glorifikovat jeho představitele; diskreditovat socialismus jako takový buržoazním výkladem práv a svobod, útoky proti reálnému socialismu.

Při realizaci těchto záměrů byl výrazný postupný přesun exponentů pravice na pozice renegátů; pod chartou se objevuje vedle srpnové galerie 1968 únorová galerie (Dratina).

Pokračující ~~politický~~ vývoj mezinárodně politické a vnitropolitické situace, který se projevoval v minulém roce v dalším uvolňování mezinárodního napětí a dalšími úspěchy v budování rozvinuté socialistické společnosti, neoslabil ideo-diverzní působení proti socialistickým státům, ale vedl ještě k větší aktivitě. V důsledku probíhající diferenciaci uvnitř tzv. opozičních sil se zužoval okruh i prostor pro působení ideologicko-diverzní činnosti. Oslaboval se i prostor pro kontrarevoluci v Československu.

Pokud jde o formy a metody, změnily se pouze v některých dílčích otázkách, cíl zůstal stejný. Formy a metody se postupně přizpůsobovaly změněným novým podmínkám. Tyto nové podmínky čím dál tím více ovlivňovala skutečnost, že šlo především o to zneužít příprav konference v Bělehradě, výsledků porady evropských komunistických a dělnických stran v Berlíně a využít některých pravicových tendencí a proudů v západních komunistických stranách, využít lability v zahraničně politické situaci především v zemích hlavního protivníka, Spojených států, západního Německa, a napomoci nástupu sil reakce, studené války.

Souběžně s tím kalkulovali a kalkulují s potíží čs. ekonomiky a se snahou z ekonomiky jít do politiky. Nejnovějším šlágrelem západní propagandy jsou snahy zveličovat údajné sovětské nebezpečí, přípravy Sovětského svazu napadnout vojensky západní státy.

Dalším momentem, který ovlivňoval a ovlivňuje jejich aktivitu, je i činnost tzv. disidentského hnutí v Sovětském

svazu, kterou se snaží glorifikovat (činnost Sacharova, Orlova), existence výboru na obranu dělníků v Polsku, události kolem Biermanna a Haßemanna v NDR z podzimu loňského roku. To všechno má tvořit těžké zbraně západní propagandy proti socialistickému táboru. Velmi významné místo v diverzní činnosti zaujímají spekulace s rozpory v socialistickém společenství a mezi komunistickými stranami Západu a Východu.

V přípravě na nástup do čtvrté etapy, tzn. dialog pod heslem charty, byla snaha neustále soustřeďovat informace o tom, že jsou porušovány helsinské dohody v Československu. Projevilo se to např. v září minulého roku v souvislosti s postihem hudební skupiny Plastic people za to, že tato skupina spojovala hudbu s výtržnictvím. Kolem toho byla rozvířena proti Československu velká kampaň.

Antikomunistická propaganda se zaměřuje také na to, že prý je v Československu utlačována církev.

Čtvrtá etapa vývoje kontrarevoluční činnosti v Československu znamenala úsilí o dialog za pomoci zneužití charty lidských práv, včetně vyhlášky č. 120. 17. prosince m. r., kdy byli podmíněně propuštěni Hübl, Šabata, Miler a Rusek, byly zahájeny konkrétní přípravné práce v čele s Hájkem, Šilhanem a Patočkou a Havlem a začala se připravovat charta 77. Už v té době jsme zjišťovali přípravu celé akce, způsob, postup i metody konspirace. Postupovalo se tím způsobem, že tzv. "sběrači podpisů", kterých bylo kolem 14, měli za úkol získat každý asi 15 podpisů. Dávali chartu jen k přečtení, nedávali ji z ruky, a na druhý papír lidé psali své jméno, adresu, profesi a souhlas s chartou. Tím vznikla situace, že ani naši signatáři do rukou chartu nedostali a nevěděli, kdo podepsal před nimi. Znali jsme obsah a způsob podpisové akce. Proto jsme 23. 12. předkládali první variantu řešení politickými prostředky. Vedením strany bylo rozhodnuto na tuto variantu nepřistoupit. Mezi svátky byla připravena druhá varianta. Bylo navrženo s některými provést varovné pohovory, naznačit jim, že o věci víme. To jsme mezi svátky provedli. To, že nebylo přistoupeno na variantu předejít celé akci, postavilo příslušný útvar Státní bezpečnosti před náročný úkol - zabránit doručení materiálů na příslušné mocenské orgány, tzn. Federální shromáždění, vládu, ÚV KSČ, prezidenta republiky, aby charta vyšla dříve v zahraničí. Věděli jsme, že budou chtít zveřejnit chartu v prvním lednovém týdnu. 6. ledna ji chtěli

doručit, ale my jsme jim vše zabavili, včetně kartiček se jmény a včetně deponovaných podpisů těch, kteří chartu podepsali s podmínkou, že nemají být zveřejňováni. Tímto zásahem došlo tedy k tomu, že v zahraničí byla charta zveřejněna a doma doručena nebyla. To má nesmírný politický význam. Oni takto vystoupili s materiály nejdříve v zahraničí, což znamená poškozování zájmů republiky a zneužívání petičního práva. 6. ledna byli zadrženi nehrající herec Landovský, Vaculík, Havel a Zdeněk Klobánek. Následovaly domovní prohlídky. Bylo získáno náhradní vedení, řada materiálů, petice apod.

Charta samotná je skutečně protisocialistickým pamfletem, za jaký ho označilo 7. ledna vedení strany, který může být srovnáván s článkem "2000 slov". Byla vytvořena na objednávku zahraničních center. Byla to akce načasovaná k připravované konferenci v Bělehradě s cílem oživit československou otázku.

Z rozborů podpisů je možno konstatovat, že charta není reprezentativní, není v ní ani jeden člen strany, ani jeden hrající herec, ani jedna zpívající zpěvačka, ani jeden duchovní se státním souhlasem, jen jeden občan slovenské národnosti. Téměř čtvrtinu tvoří osoby, které byly po roce 1968 stíhány a odpykávaly si trest.

11. ledna bylo zahájeno vyšetřování a bylo vzneseno obvinění podle § 98 a 112 (poškozování zájmů republiky ze zahraničí) proti rezidentuře Tygrida, v čele s Ornestem, Ledererem, Pavlíčkem a Havlem. Tyto osoby představovaly hlavní část rezidentury Tygrida v Československu, která připravovala sborník k 10. výročí a současně zásobovala Pelikána a Pachmana. Vyšetřování ukázalo dohovor mezi Pelikánem a Tygridem, ukázalo se, že mají jasně rozdělené úlohy. Materiály jsou posílány do zahraničí cestou zastupitelských úřadů kanadského, dánského, pakistánského a švédského.

Od začátku se držíme principu maximálně využít politických prostředků. Není to projev naší slabosti, ale síly. Politické prostředky uplatňujeme všemi směry, souběžně s použitím administrativně správních a administrativně pracovních opatření. Aktérům charty jsme podle zákona odebrali účastnické telefonní stanice, většině z nich byly odebrány řidičské průkazy, jejich automobily jsou po technických prohlídkách provozu neschopné. Budou přezkoumány jejich důchody, i důchody invalidní. Cestou národních výborů bude posuzován jejich majetek a možnost jeho nabytí z jejich dosavadních příjmů. Nemáme v úmyslu mstít se na dětech. Tato věc se vynechává.

Propaganda přispívá k tomu, že se signatáři dostávají do celospolečenské izolace. Jdeme cestou dalšího prohloubení izolace v jejich řadách, prohloubení diferenciace mezi aktéry a těmi, kteří pak jen pasívně podepsali. Přijímáme opatření po všech liniích, opatření bezpečnostní povahy. Jestliže po provedeném varování na Generální prokuratuře tito lidé nepřestanou se svojí činností, bude u některých osob vzneseno obvinění podle § 98. Vyšetřování by pravděpodobně probíhalo na svobodě, ale dávalo by nám možnost přijímat opatření v případě, že by tito lidé přicházeli do styku s cizinci.

Bylo by chybou podléhat představám, že všechny tyto lidi uvězníme. To by sice bylo možné, máme k tomu prostředky i zákony. Máme ale dnes kredit, že jsme nebyli my první, ale oni. Zanechme si tento kredit do budoucna, abychom mohli v Bělehradě dokázat, že s prostředky, které stát má, nepotřebujeme obnovovat kategorii politických vězňů, které od prosince už nemáme. Jsme přesvědčeni, že máme dost síly za pomoci společenské kontroly zabránit tomu, aby se nepřátelským silám podařilo dosáhnout toho,

co sledují přes tzv. československou otázku, přes tzv. opozici, tzn. roztržky se západními komunistickými stranami, nebo i oddálení bělehradské konference.

V tomto směru jsme rozhodnutí straně pomoci přijímat nejúčinnější politická i administrativní opatření, ale ne za cenu soudních postihů, i když tato možnost zde vždy je a my se jí nevzdáváme.

Předvolali jsme si v pátek všechny osoby, kterým Kreiski nabídl asyl. Mluvili jsme se sedmi z nich, Hübl se nedostavil. Všichni jednohlasně odmítli do Rakouska odejít. V minulosti se nám podařilo dostat do zahraničí řadu lidí, kteří tady byli pro nás nežádoucí, neboť se domníváme, že takoví lidé jsou pro nás doma nebezpečnější, než v zahraničí. Vyvineme maximální úsilí k tomu, abychom i tyto osoby přiměli k opuštění Československa. Máme k tomu všechny prostředky, aniž bychom porušovali zákony.

NEVĚŘEJNÉ!

VBB SL+SN

Ž 4/1

3.2.1977-šm/v1

V rozpravě vystoupil posl. A. D Ź u p i n a , který uvedl, že ministr Obzina, když na ÚV KSČ poslance informoval o této věci, mluvil o diferencovaném přístupu k těm signatářům , kteří podepsali pasívně. Není s tímto rozlišováním spokojen, protože tito tzv. pasivní lidé jsou lidé vysoce vzdělaní, kteří se už v minulosti také exponovali, jako např. na Ostravsku Leštinský, takže dobře věděli, co podepisují. Proto si myslí, že ty není dobře možné považovat za pasivní lidi, kteří něco podepsali a nevěděli co.

Ministr také uváděl, že někteří signatáři se veřejně distancují. Pokud ví, byl to jen jeden. Ostatní se nechtějí distancovat nebo jaký mají názor?

Posl. V. M a l í k o v á poukázala na to, že pracuje ve výrobě, kde jsou zaměstnány většinou ženy. Když se začalo mluvit o této chartě, tyto ženy - prosté dělnice - si především neuvědomily, o co jde. Přicházely za ní a ona jim podle toho, co znala z novin nebo z informace na ÚV KSČ, věci vysvětlovala. V celém závodě se o tom dost hovořilo a je přesvědčena, že všichni pracující odsuzují tuto chartu.

Dále informovala o tom, že obdržela anonymní dopis (podepsaný Josef V.), v němž se jí pisatel mj. ptal, zda je slepá a nevidí, jak se zachází s lidmi na hodonínském okrese, a že se tváří, že je všechno v pořádku a že své voliče spravedlivě zastupuje. Dopis končí tím, že říká, že posl. Malíková svým mlčením podporuje porušování lidských práv a zákonů a hlavně lidské důvěry ve spravedlnost, kterou měl socialismus všem lidem přinést. Na závěr je výzva, aby tyto lidi obhajovala a aby působila i k tomu, aby rozhlas a televize mluvily pravdu.

Poslankyně tento dopis předala příslušným státním orgánům a nyní se ptá, zda učinila dobře nebo zda ho měla odhodit jako anonym.

NEVEŘEJNÉ!

VBB

4/2

3.2.1977-šm/vl

Gen. Stárek na dotazy odpověděl. Uvedl, že z těch, kteří se od charty diferencovali, to učinil veřejně Záruba. Kromě něj je ovšem řada dalších, kteří si uvědomili, že byli podvedeni. Říkalo se jim, že charta je adresována Federálnímu shromáždění, když však zjistili, že byla uveřejněna v zahraničí, cítili se podvedeni. Řada z nich byla připravena se veřejně distancovat, ale pak se bála, když viděla, že Zárubovo prohlášení bylo otištěno.

Je pravda, že ne všichni znali celou chartu. Někteří četli jen průvodní dopis, adresovaný Federálnímu shromáždění, který byl poměrně stručný a mírumilovný.

Minulý týden např. Mlynář vyslovil názor, že obě strany věc trochu přehnaly a že nyní je třeba ten "parní válec" zastavit a rozumě se domluvit. Oni rozhodně nečekali taková rozhodná vystoupení, mysleli, že naše strana a vláda jsou natolik svázány Helsinkami, že to neudělají. V tomto přesvědčení je posilovala také veliká podpora v zahraničí. V této souvislosti mluvčí uvedl, že např. Brandt se dosud vyhýbá tomu, zaujmout zásadní stanovisko, zatím se nijak oficiálně nevyjádřil. Ukazuje se stále jasněji, že cílem charty bylo pomoci mezinárodním reakčním kruhům v úsilí o zastavení uvolňování napětí.

K vystoupení posl. Malíkové gen. Stárek konstatoval, že takovéto události vždy zvednou vlnu anonymů. Je dobře, že soudružka věc odevzdala státním orgánům, které pisatele anonymů postupně odhalují, zejména pokud jde o dopisy charakteru útočného a psychického teroru na naše funkcionáře.

NEVEŘEJNÉ!

VBB

4/3 ž

3.2.1977-šm/v1

Předsedající posl. V. V e d r a pak poděkoval gen. Stárkovi za podrobnou informaci a osvětlení všech souvislostí kolem charty. Informace pomůže práci branných a bezpečnostních výborů, ale zejména i masově politické práci poslanců ve volebních obvodech.

Předsedající pak schůzi v 11.36 h ukončil.

Zápis vypracovali:

Korekturu provedl:

(předseda výboru SL)

NEJEDLICH RICHARD Dr.

(ověřovatel výboru SL)

MAJÍKOVÁ ILASTA

(předseda výboru SN)

VEDRÁ VLADIMÍR

(ověřovatel výboru SN)

SLIVENSKÝ JÚLIUS

V Praze dne 3. 2. 1977

Příloha

k čj.

036 / 77

Příloha

TAJNÉ

počet výtisků: 3

výtisk č.: 1

počet listů: 23

Archiv Poslanecké sněmovny

Archiv Poslanecké sněmovny

Archiv Poslanecké sněmovny

Archiv Poslanecké sněmovny

NEVEŘEJNÉVýbory branné a
bezpečnostní

1/1

3. 2. 1977 - v1

S. p ř e d s e d a j í c í : Soudruzi poslanci, soudružky poslankyně, pokračujeme v našem jednání druhým bodem:

Současné formy ideologické diverze používané proti socialistickým státům a Československé socialistické republice.

Vítám mezi námi velmi srdečně soudruha generála Stárka, který provede výklad. Chtěl bych zdůraznit, že jeho výklad je zvlášť významný v dnešní situaci, kdy rozvíjíme politicko-ideologickou práci strany, celé Národní fronty v boji proti obsahu protisocialistického pamfletu nazvaného "Charta 77", v boji proti všem pravicovým a reakčním silám. Myslím, že v této souvislosti právě zařazení tak závažného bodu na jednání našich branných a bezpečnostních výborů bude mít zvlášť velký význam. Prosím soudruha generála Stárka, aby se ujal slova.

S. gen. S t á r e k : Soudružky a soudruzi poslanci, dovolte, abych z pověření soudruha ministra Obziny vás seznámil s některými současnými formami ideologické diverze používané proti socialistickým státům a osobitě Československu.

Své úvodní vystoupení jsem si rozdělil do tří částí: v první bych chtěl stručně charakterizovat současnou operativní situaci v Československu, ve 2. vás seznámil s některými okolnostmi souvisejícími s pamfletem "Charta 77" jako právě příkladem

NEVEŘEJNĚ!

VBB

1/2

s. gen. Stárek

3. 2. 1977-vl

aktuální formy ideologické diverze v současnosti a konečně za třetí několik poznámek k politicko-bezpečnostním opatřením v souvislosti s tzv. Chartou 77.

V současné operativní situaci je třeba podtrhnout, že je určujícím způsobem ovlivňována již v průběhu celého minulého roku výsledky konference o evropské bezpečnosti a spolupráci v Helsinkách, výsledky porad evropských komunistických a dělnických stran v Berlíně, jakož i závěry XXV. sjezdu Komunistické strany Sovětského svazu a našeho XV. sjezdu. Tyto mezinárodní a vnitropolitické události byly a jsou středem pozornosti jak ideo-diverzních emigrantských center a speciálních služeb protivníka, tak i exponentů pravice antisocialistických sil u nás doma.

Všechny tyto uvedené události zaujímají v plánech zahraničních center, především exponentů pravice doma, prvořadé místo. Ovšem průběh a výsledky všech těchto mezinárodních i vnitřních událostí přinesly pro ně zklamání, neboť proběhly jinak, než předpokládaly. Československý problém nebyl projednáván v Helsinkách, jak o to usilovaly, ani v Berlíně - vyjma poznámky závěrečné Berlingera. Tak čs. opozice nebyla uznána za rovnocenného politického partnera současného stranického vedení, jak o ~~ni~~ o to v r. 1975 a 1976 usilovala. Nevy^{šl}~~šla~~ ani kalkulace s XXV. sjezdem Komunistické strany Sovětského svazu, neboť

NEVEŘEJNÉ

VBB

1/3

s. gen. Stárek

3.2.1977-vl

na něm nedošlo k očekávanému střídání stráží, jak oni ve svých řadách se utvrzovali, a nastolení nějaké liberálnější politiky nebo přehodnocení internacionální pomoci bratrských zemí Československo 1967-78.

Jestliže charakterizujeme současnou operativní situaci, dovolte mi se krátce vrátit k tomu, jak periodizujeme vývoj kontrarevolučních sil od roku 1968. Vývoj kontrarevolučního odporu po dubnu 1969 možno rozdělit do 4 zásadních etap: první etapa je období dubna 1969 do konce roku 1971 - do voleb. Je to období, kdy při rozpracovávání a kontrole kontrarevolučních sil jsme dokumentovali jejich ilegální klasickou činnost založenou na platformě tzv. malého akčního programu, spojení exponentu pravice s ostatními kontrarevolučními živly, spojení s centry /Pelikán/ cestou zastupitelských úřadů apod. Tato činnost s klasickými formami odporu vyústila na podzim r. 1971 v době voleb rozvozem tisíců letáků po republice, který byl námi likvidován, a současně vrcholily pak akce v duchu malého akčního programu v lednu, kdy v souvislosti se zadržením Oketa/?, který ~~zabýval~~ přebíral zprávy od Hübela Pelikánovy, byly v lednu 1971 najednou v jeden den, v jednu hodinu - 6. 1. likvidováno 52 lidí na území naší republiky v čele právě s Hübelem, Šabatou, Ruskem, Milerem a ostatními. Z nich poslední čtyři zůstali ve výkonu trestu až do srpna minulého roku.

NEVEREJNÉ!

VBB

1/4

s. gen. Stárek

3.2.1977 - vl

To je první etapa otevřeného odporu na klasických zásadách ilegální práce a spojení se zahraničím.

Druhá etapa trvala od ~~x~~ tohoto zásahu do r. 1974, kdy zde nastupuje po tomto neočekávaném úderu etapa úsilí o dialog asi v tom smyslu, jak vyzněl dopis Smrkovského, psaný tenkrát soudruhu Brežněvovi i vedení naší strany a státu: sedneme si za jeden stůl a vedme dialog jako rovný s rovným. To je období začátek r. 1972 - 1974. Samozřejmě toto úsilí neuspělo.

Třetí etapa od úmrtí Smrkovského - konec r. 197³~~x~~, začátek 1974 - do berlínské konference minulého roku. To je etapa formování strany vyloučených, nebo ~~xxxx~~ chcete-li - jak někteří říkají - "mlčících stoupců". V tomto duchu byla také snaha využít 30. výročí osvobození republiky. Bylo to období tzv. dopisů Dubčeka, zasílaných a rozšiřovaných, byly to ~~xxx~~ některé akce, které připravovali k XV. sjezdu naší strany.

A čtvrtá etapa, to je etapa, se kterou bych vás chtěl seznámit. Je to etapa, kdy pod heslem a zneužití závěrů Helsinek a připravovaného Berlína "Charty lidských práv" se snažili vynutit si dialog.

Souběžně jestliže si velmi krátce takto rekapitulujeme periodizaci vývoje kontrarevolučního odporu u nás po nástupu nového vedení naší strany v dubnu 1969, nutno také vidět souběžně proces diferenciací v řadách vyloučených, vyškrtných, ale i těch, kteří stáli vždy na druhé straně barikády, tzn. anti-socialistických sil.

NEVEŘEJNĚ!

s. gen. Stárek

VBB

1/5 ž

3.2.1977-v1

Zde bych chtěl velmi stručně říci, tak jak jsme analyzovali před XV. sjezdem, plně se potvrdilo, že je možno rozdělit celou oblast pravice antisocialistických sil do čtyř základních okruhů osob: široký okruh tvoří ti, kteří si uvědomili své chyby a omyly, odešli z politiky, strany, došlo k jejich neutralizaci právě pod vlivem principiální politiky naší strany i pod vlivem některých přijímaných kontrarozvědných opatření a projevila se u nich i snaha čestně se zařadit v naší společnosti.

Další okruh osob - poměrně početný - zaujal vyčkávací stanovisko. Jde o okruh lidí, o které třeba do určité míry i vést boj, pokud třídně odpovídají, aby nebyli potenciální základnou aktivních nepřátel.

Potom malá část těch, kteří si nejen uvědomili chyby, ale snaha napravit a plně se angažovat. To je typ Moučků apod., tak jak byli i ukázáni předminulou sobotu, ti, kterým XV. sjezd otevřel dveře do strany, to znamená přiznáním svých chyb a přes kandidátskou lhůtu znova návrat. To je početně malá skupina.

NEVEŘEJNÉ!

PŘEPIS Z MAGNETOFONOVÝCH PÁSKU

VBB

2/1

s. Stárek

2.3.1977-vl

A konečně zůstala také početně malá část aktivních nepřátel /30 - 40 lidí/, která tvoří jádro aktérů charty, organizátorů a iniciátorů. Tolik stručně k procesu diferenciace, který probíhal v tom celém období a kde právě pod vlivem principiální politiky strany probíhal tento proces v řadách tzv. opozice v Československu.

Proto také ani volby do zastupitelských sborů v naší republice nazapadaly nijak do jejich koncepce v úsilí o dialog. Dlouho jsme analyzovali jejich taktiku, oni sami hledali, hledali, až dospěli k závěru těsně 10 dní před volbami, kdo nemá co ztratit, ať nevolí, kdo má co ztratit, ať volí. To byla taktika, ke které dospěli. Jinak nějakých konkrétních záměrů neměli, obešli - v podstatě bychom řekli - volby jako nějakou vnitřní událost, ke které by měli zaujmout stanovisko. Připravovali se na tu 4 etapu, etapu boje za dialog formou charty.

Z uvedeného, soudružky a soudruzi, lze vyvodit, že exponentům pravice v Československu se nepodařilo realizovat se před domácí i světovou veřejností jako československá opozice, tj. jako politická síla, se kterou je nutno počítat a jednat. Proto také uvedená situace byla předmětem úvah právě v letech 1975 - 1976, diskusí, rozborů a spekulací exponentů pravice na různých úrovních. V tomto směru také probíhaly některé vzájemné informace mezi centry a tzv. opozicí u nás doma.

NEVEŘEJNÉ!

VBB

2/2

s. Stárek

2.3.1977-vl

A právě učinili v té době také závěry zbavit se iluzí a představ o možnosti realizovat svoje záměry a plány převážně vlastními, vnitřními silami a to znamená ochotně se spojit s ideo-diverzními centry a realizovat společné úkoly a cíle, které bych chtěl velmi stručně charakterizovat.

Analyzujeme období posledního roku. Šlo v těchto cílech o to připravit ideologicky zpracované osoby pro verbování ~~xxxxx~~ zahraničními zpravodajskými službami nebo spolupráci s ideo-diverzními centry. Připomínám zde např. už zveřejněného Gromana, Ornesta, Pavlíčka, Lederera, Havla apod., u kterých všech probíhá intenzívně vyšetřování.

Za b)- vytvářet zdání silné politické opozice proti vedení naší strany. Zase aktivita tzv. edice "Petlice" vydávaná právě v letech 1975 - 1976, to znamená edice zakázaných autorů, tzv. "Samizdaty" - rozšiřování různých pamfletů, dopisů, zasílaných i ústavodárným orgánům, ale současně zveřejňovaných v zahraničí a rozšiřovaných nebo kopie osobních dopisů, zasílaných ústřednímu výboru strany, prezidentu republiky apod. Viz zase příklady: dopisy Vocloně, Čakrtové v minulém roce, nebo tzv. dopisy Dubčeka, Šilhana, Mlynáře apod.

Dále šlo o to - v souladu s ideo-diverzními centry - ~~xxx~~ ~~xxxxx~~ rozkladně působit na mezinárodní komunistické dělnické hnutí. Přirozeně v tomto velmi výraznou roli sehrával Mlynář s Hájkem jakoby představitelé "strany vyloučených". Je to zase období r. 1975-76, kdy zpracovávali analytické materiály

NEVEREJNÉ!

s. Stárek

VBB

2/3

2.3.1977-vl

"Reforma socialismu v Československu" - řekl bych znovu oprášený akční program zpracovaný Mlynářem, nebo tzv. "vnitřní Helsinky" z pojetí práce Jiřího Hájka aj. Nebo i nové VKSB vydané, na kterých pracoval zase Jičínský apod.

Dále šlo o to útočit proti politice zmírňování napětí a proti výsledkům konference o evropské bezpečnosti a spolupráci v Helsinkách. Znovu připomínám - právě práce Jiřího Hájka, snahu bez jakýchkoliv třídních hledisek aplikovat Helsinky i bez ohledu na ústavu socialistické republiky a zákony, aplikovat Helsinky na situaci v Československu. Dále vyvolávat nacionalistické antisovětské nálady. Zase v tomto duchu práce "Samizdatu", analytické materiály Hájka, Mlynáře, příspěvky v tomto duchu i docházejícího svědectví a listů v zahraničí.

Konečně vytvářet tlak na vedoucí stranické a státní představitele, viz dopisy znovu Voclouň, Sekaninové-Čákrtové, Mlynáře, Havla, Kohouta apod.

Dále udržovat lživé iluze o pražském jaru 1968 a glorifikovat jejich představitele. Zase typická práce právě té - já o ní budu hovořit -, kterou představoval Ornest a ostatní, kteří pracovali právě na sborníku k 10. výročí ledna 1968 a 10. výročí srpna 1968.

A konečně diskreditovat socialismus jako takový. To znamená buržoazním výkladem práv a svobod, útoky proti reálnému socialismu z revizionistických pozic, ale i antisocialistických apod.

NEVEŘEJNÉ!

VBB

2/4

s. Stárek

2.3.1977-vl

A zde právě při realizaci těchto záměrů, které jsem zde velmi stručně charakterizoval, a které vyjadřovaly synchronní činnost domácí opozice, s centry v zahraničí, byly výrazný postupný přesun exponentů pravice na pozice renegátu, to znamená na jednu kontrarevoluční platformu, a proto také není divu, že se potom s chartou objevuje vedle Mlynáře, Vocloně, únorová galerie /Dršina/ vedle srpnové galerie roku 1968 - tedy kdysi dva protipóly se dnes setkávají na jedné kontrarevoluční platformě. Čili to jasně ukazuje profil exponentů pravice, že nejde už o nějaký ideologický spor, ale že jde vyloženě o renegátství a kontrarevoluční společnou platformu.

Samozřejmě, že pokračující pozitivní vývoj mezinárodně politické a vnitropolitické situace, který se projevoval v minulém roce v dalším uvolňování mezinárodního napětí a další úspěchy v budování vyspělé rozvinuté socialistické společnosti, neoslabil diverzní působení proti socialistickým státům, ale vedl ještě k větší aktivitě. Přitom je nutno vidět, že v důsledku probíhající diferenciací uvnitř tzv. opozičních sil se zužoval okruh i prostor pro působení ideologicko-diverzní činnosti, čili oslabovat se i prostor pro kontrarevoluci v Československu.

Přitom, pokud jde o formy a metody, možno říci, že se změnily pouze v některých dílčích otázkách - cíl zůstal jediný,

NEVEŘEJNÉ!

s.Stárek

VBB

2/5 ž

2.3.1977-v1

stejný a formy a metody se postupně přizpůsobovaly změněným novým podmínkám. A tyto nové podmínky přirozeně čím dál tím více ovlivňovala ta skutečnost, že šlo především o to zmařit příprav konferencí v Bělehradě, výsledku porad komunistických a dělnických stran v Berlíně a využít právě některých pravicových a tendencí a proudů v západních komunistických stranách. Využít labilitu v zahraničně politické situaci, především v zemích - jak my říkáme - hlavního protivníka...

Neveřejné!

VBB

3/1

3. 2. 1977 - Mz

Využít lability v zahraničně politické situaci především v zemích, jak my říkáme, hlavního protivníka, Spojených států, západního Německa a napomoci nástupu sil reakce studené války. Přirozeně, že souběžně s tím kalkulovali a kalkulují s potížemi československé ekonomiky a se snahou z ekonomiky do politiky, klasické v tomto směru bylo i léto minulého roku, kdy vypadala situace velmi s úrovní kritická, kdy znova zaznělo v jejich řadách to heslo, čím hůře, tím lépe, které jsme znali z roku 1947 jako heslo československé reakce. Přirozeně, že souběžně s tím nejnovějším šlágrelem západní propagandy, to zde soudruzi, představitelé naší československé armády znají, jsou právě ty snahy zveličovat to údajné sovětské nebezpečí, přípravy Sovětského svazu napadnout vojensky západní státy a za tím účelem získat vojenskou převahu k tomu, denně propaganda soustřeďuje a i tlakem na Cartera působí, že argumenty po několikanásobném podílu národního produktu vynaloženého na obranu země z části nebo procenta v národním produktu Sovětského svazu vynaloženého na obranu země proti té části vynaložené ve Spojených státech apod. A konečně tady dalším momentem, který ovlivňuje, ovlivňoval a ovlivňuje jejich aktivitu, je i činnost tzv. disidentského hnutí v Sovětském svazu, kterou oni se snaží glorifikovat, že je činnost Sacharova nebo Orlova apod. v existenci výbavy na obranu práv pracujících anebo dělníků v Polsku, v části členných výborem známých výtečníků už několikrát trestaných, představujících bývalé členy strany Konečně i události kolem Biermana z podzimu minulého roku a Hafemanna v NDR a to všechno mělo a má tvořit ty těžké zbraně západní propagandy

proti socialistickému táboru. Přitom velmi významné místo činnosti zaujímají spekulace s tzv. rozpory v socialistickém společenství, mezi komunistickými stranami Západu a Východu, prostě řečeno, otázky tzv. aerokomunismu. A zde právě bych chtěl, k tomu se ještě vrátím, že hlavně jde o to, úsilím vnutit nám tuto roztržku právě cestou zásahu vůči, nebo provokativním činností tzv. opozice s cílem, aby byla přijímána vůči nim administrativní opatření a byla zneužita právě směrem k prohloubení a nebo k roztržce s komunistickými stranami na Západě.

Přirozeně v přípravě na tento nástup do IV. etapy, tzn. vynutit si pod heslem charty byla snaha neustále dokazovat, soustřeďovat informace a rozšiřovat o tom, že jsou porušovány v Československu. Aplikovalo se to na oblast dětí, přijímání na školy, na oblast svobody náboženství, s tím, že největší útlak církve existuje v Československu ve srovnání s Polskem, Maďarskem a ostatními zeměmi socialistického tábora, obdobně to bylo aplikováno i na další práva svobody občanů. Klasicky se to projevilo v září minulého roku v souvislosti s postihem za výtržnictví skupiny Plastic People, té skupiny, která byla postižena za svoji uměleckou stránku, ale spojovali za to, že skutečně provozování této hudby ~~bylo spojeno~~ s výtržnictvím, byli za to postiženi a už kolem toho se rozvířila velká kampaň x proti Československu, do které se potom zapojila řada i potom aktérů charty jako Patočka, Mlynář, Kriegel apod.

VBB

3/3

3. 2. 1977 - Mz

Velmi širokou oblast, o které bychom mohli velmi ~~ž~~ podrobně hovořit, a my se oblastí také zabýváme, je oblast právě soustředěné antikomunistické propagandy vůči Československu právě v oblasti církví a v Československu namířené/proti tzv. útlaků věřících a církví u nás, s cílem přesvědčovat věřící, že socialismus a jeho ideologie nemá trvání, že právě jak jsem již uvedl, v Československu je církev nejvíce utlačovaná, v tomto směru právě fixujeme velikou aktivitu tzv. církevní emigrace v čele s Hnilicou ve Vatikáně. Tlaky po linii církevní vatikánské diplomacie, po linii hierarchie církevní i po linii představitelů nelegální katolické církve v Československu, i po linii laického biskupátu.

Tolik, soudružky a soudruzi, k některým základním aspektům, obecně z operativní situace k osvětlení právě samotných podmínek, za kterých právě charta vznikala a vyvíjela se.

Přecházím k části druhé, tzn. ~~Vx~~ IV. etapa vývoje kontrarevoluční činnosti v Československu, úsilí o dialog za pomoci právě zneužití charty lidských práv včetně vyhl. 120, Sbl. zák., přijaté v loňském roce, a ~~a~~ podepsané /zahraničních věcí o mezinárodním paktu a občanských a politických právech a mezinárodním paktu hospodářských a sociálních a kulturních právech.

Vývoj nastal^v podstatě kolem 17. prosince m. r., kdy právě v etapě, kdy byli propuštěni podmíněně zmínění Hübel, Šabata, Miler a Rusek se zahajují už konkrétní přípravné práce v čele Hájek, Šilhan, Patočka, Havel a připravuje se také ještě týž den samotná akce charty 77. Jde o akci, která ~~n~~avazuje, jak

VBB

3/4ž

3. 2. 1977 - Mz

Jsem již uvedl, na některé, na aktivitu např. Jiřího Hájka v roce 1976 z hlediska právě práce jeho mezinárodní aspekty roku 1968 a Helsinky, československá otázka z hlediska Helsink apod. Již v té době jsme zjišťovali právě přípravu celé této akce, způsob, postup i metody konspirace, která se prováděla. Postupovalo se tím způsobem, že tzv. rozšiřovatelé nebo sběrači podpisů, kterých bylo kolem čtrnácti a měli za úkol každý získat 15 - 20 podpisů, tuto chartu z ruky nedávali, každému ji ukázali a na druhý papír napsal svoje jméno, adresu, profesi a souhlas s chartou. Tím vznikla přirozeně dost pro ně bezpečná situace, že i, řekl bych, i naši signatáři, že nám teda popis mohli říci, ale do ruky ji nedostali a neznali ani kdo předtím podepsal a kdo po nich podepíše. Znáám byl teda obsah a způsob podpisové akce. Proto jsme již 23. 12. předkládali první variantu řešení, samozřejmě politickými prostředky a bylo tomu v takové nešťastné době mezi svátky, to znamená ...

Neveřejné!

VBB

4/1

3. 2. 1977 - Mz

...., to znamená nebylo na jedné straně samozřejmě vhodné něco rozviřovat, ale na druhé straně přirozeně šlo^o to přijmout první opatření. Z důvodů, které potom uvedu, a oprávnění bylo rozhodnuto, vedením strany^{ne} na tuto variantu nejít, byla připravena mezi svátky tedy druhá varianta, kde bylo navrženo s některými provést varovné pohovory s okrajovými osobami, čili naznačit jim, že o věci víme, a učinit takovou, bych řekl, tichou ~~xixxxx~~ výstrahu. To jsme provedli mezi svátky u některých těchto osob, ale přitom už nám bylo přirozeně známo, že charta je venku, že to není problém ji dostat ven, u těch zahraničních dopisovatelů, akreditovaných novinářů a činným stykem, který denně probíhá mezi cizinci a domácími občany. Stejně tak jako nám bylo známo, že po prvním dnu, nebo po první etapě svátků vánočních už to tvořilo 40 podpisů, a potom, přirozeně, když k tomu přišel Silvestr a Nový rok, to dosáhlo té konečné podoby ~~240~~ 241 podpisů. Právě to, že se nešlo na variantu předejít, ale nechat je vyjít první, tedy aby před celým světem a aby před Bělehradem se mohli dokázat, že teda ne my, naše mocenské orgány administrativní orgány, ale že právě zahraničí vyjde první, právě dostali jsme se tím do poměrně dost náročného úkolu jako příslušný útvar státní bezpečnosti, tzn. dosáhnout toho, abychom zabránili doručení těchto materiálů na příslušné orgány mocenské na Národní shromáždění, vládu, ústřední výbor, prezident republiky a s tím právě, aby charta byla teda zveřejněna venku první jako tomu bylo třeba u dopisů Dubčeka nebo Smrkovského, vždycky jsme šli potom po oktécích a oni říkali, že no, my jsme to poslali,

my vy užili petičního práva, my jsme to poslali Národnímu shromáždění, ale že to uveřejnil ~~Monde~~ nebo Frankfurter ~~Zeitung~~....., to je vaše věc, udělejte si tam pořádek, my využíváme petičního práva jako občané této republiky. No tentokrát se stalo znova tak 6. ledna určitá shoda před pěti lety, tenkrát byl zadržen Oketo s Hüblem 6. ledna a 6. ledna oni vyjeli do akce. My jsme věděli, že to bude první týden v lednu, kdy chtějí celou chartu zveřejnit a 6. ledna, kdy ráno teda už z toho tisku Le Monde a oni to chtěli teda doručit, tak to už nedoručili, protože jsme jim to zabavili včetně celé té kartotéky všech těch kartiček s těmi jmény vlastnoručními a včetně i deponovanými podpisy, tzn. těch, kteří chartu na lísteček podepsali s podmínkou, že nemají být zveřejňováni. Takže tímto zásahem došlo k tomu, že teda zahraničí zveřejnilo chartu a doma teda doručena nebyla. To má nesmírný jako politický význam, právě to zvážení a rozhodnutí vedení strany touto cestou i za cenu velikého rizika, které v tom bylo, že tedy skutečně oni byli první, oni v zahraničí vystoupili a materiály se tentokrát ukázaly v té čisté podobě toho § 112 poškozování zájmu republiky v zahraničí, tzn., že se zneužívá petičního práva a že v podstatě se materiál dá do zahraničí a sem se formálně jenom předkládá, aby se vyvolával tlak na stranické a státní orgány cestou právě zahraniční propagandy apod. Charta to ukázala klasicky. A tak byli právě 6. 1. zadržení ~~za hranicí~~ ^{nedržitel} herec Landovský, Vaculík, Havel a ještě Zdeněk, u kterého toto dělávali, následovaly domovní prohlídky, bylo získáno i náhradní vedení, řada materiálů edice Petlice apod. Charta samotná, jistě jako aktiv znáte, jako aktiv stran Národní fronty znáte základní charakter

její, já bych chtěl jenom připomenout, že jde skutečně o protistranický kontaganční pamflet, tak jak ho i 7. ledna označilo předsednictvo strany. Pamflet, který teda má skoro možno dělat rovnítko s tím kontrarevolučním materiálem 2 000. Čili byl vytvořen na objednávku zahraničních center a známými kontrarevolucionáři Hájkem, Havlem, Kohoutem, Vaculíkem a dalšími. Byla to akce načasovaná a připravená ke konferenci v Bělehradě s cílem právě znovu ~~z~~mezinárodnit a oživit tzv. československou otázku, využít tohoto mezinárodního shromáždění k prosazení svých kancléřských záměrů. Samotná charta ve svých podpisech 241 osob, které máme roztrženy, osoby, sionisté, bývalí signatáři 2000 slov; z toho celého rozboru možno konstatovat, že není reprezentativní. Není reprezentativní jednak tím, že v ní není ani jeden člen strany. Jeden jenom občan slovenské národnosti Dominik Tatarka, který ale tady zrovna ho porazilo o vánocích auto, takže tady byl v nemocnici a oni za ním šli a podepsali to, jinak by tam býval nebyl nikdo ze Slovenska. po tom rozvozu už to měli hodit na kraje, tam už to bylo, zásilky pro kraje byly. Stejně tak tam není ani jeden hrající herec, ani jedna zpívající zpěvačka, je tam jenom Kubišová. Není tam ani jeden duchovní se státním souhlasem. Je tam znova říkám galérie, jak toho února, tak i toho srpna 1968, osoby prosionisticky zaměřené, jsou tam osoby z oblasti společenských věd a kultury, z nichž nikdo nebyl a není členem ani Svazu výtvarných umělců nebo Svazu spisovatelů, jde převážně o tzv. svobodná povolání, nanejvýš evidovaná při fondu výtvarných umělců, jsou zde lidé z oblasti společenských věd, opět známí z roku 1968, kteří

VBB

4/4ž

3. 2. 1977 - Mz

se dostali na periferii této společnosti. Z oblasti církví, opět říkám, jsou to buď ~~xxxxxxx~~, laici anebo duchovní bez státního souhlasu, ať už katolické nebo evangelické církve. Pokud jde o oblast vyloučených z KSČ, jde to převážně o ty osoby, které skutečně tvořily tu část té galerie roku 68, vyložení renegátů naší strany, kteří skutečně zůstali v té izolaci po procesu probíhající diferenciaci v řadách vyloučených a vyškrtnutých. A velmi zajímavá je skutečnost, že signatáři jsou, ~~x~~ ^{bývalých} 15/příslušníků sborů nebo bývalých příslušníků vnitra a ČSLA, to je důležité pro váš výbor, z toho z ČSLA osm, a příslušníků MV 7, také propuštění z armády, 2 z rozvědky. Přitom je třeba říci, že...

VBB

5/1

NEVEŘEJNÉ!

S. Stárek

14. 1. 1977-ská

..... 7, bývalých příslušníků vnitra také propuštěných z armády, 2 z rozvědky. Přitom je třeba říci, že z bývalých příslušníků Československé lidové armády jde ve 4 případech o bývalé příslušníky Vojenského historického ústavu a ne nějaké veliké nebo politické pracovníky svazku apod.

Rovněž je zajímavá skutečnost, že velkou část, možno říci, tvoří 1/4 tvoří osoby, které po roce 1968 byli stíháni a odpírkali si výkon trestu, zejména podle § 98 - ~~podvracení~~ výtržnictví, či-li je vidět, že skutečně výkon trestu lidí v této oblasti nepřevychoval. Tolik některé, soudružky a soudruzi momenty, které jsem chtěl ukázat k charakteristice signatářů "charty". Jestliže hovořím o vzniku nebo o zákroku proti "chartě" je třeba říci, že hned 10. ledna bylo zahájeno vyšetřování ve věci a 11. ledna byli zadrženi a zahájeno vyšetřování, vzneseno obvinění podle § 98 a 112 - poksytování zájmů v zahraničí. Právě proti rezentuře na území naší republiky v čele, jak jsem uvedl, s Ornestem, bývalým ředitelem Pražských divadel, vyloučeným ze strany, zaměřenou osobu, dále Federerem, už ~~bývalým~~ trestným a bývalým redaktorem Reportera a rovněž zaměřenou osobu spojenou i na Polsko propojenou přes svoji manželku, překladatelkou polonistku. Konečně Pavlíček, bývalý ředitel Vinohradského divadla, aktivní účastník Vysočanského sjezdu a člen jeho ústředního výboru apod. vyloučený ze strany a konečně Václav Havel, jistě Vám dobře známý.

Tyto osoby představovaly tu hlavní část rezidentury v Československu, která zásobovala jeho svědectví, připravovala ten sborník k 10. výročí, současně zásobovala Pelikána a ~~xxx~~ částečně Pachmana. Vyšetřování zatím ukázalo velmi mezi Pelikánem a Tygridem, kde teda jasně byly rozděleny úlohy. Pelikán v zahraničí, kdy Italskou, Francouzskou stranu znal, tam ty směry v těchto stranách pravicového charakteru a ta strana vyloučených u nás, tzn. pravice u nás, zatímco Tygrid novou levici v zahraničí a doma v antisocialistické síly. Hlavně literáty, kulturní pracovníky. Či-li tato spolupráce se promítla i v činnosti této rezidentury, která své materiály posílá do zahraničí cestou zastupitelských úřadů, kanadského, dánského, pakistánského a švédského. Touto formou docházely materiály, pro listy a svědectví, kde byly otiskovány a zpětně potom zase zasílány do Československa jako sanitetový materiál zahraniční i domácí.

Protože bych rád, kdybyste potom měli raději diskusi, než abych jako vyprávěl některé věci, možná jsou vám známe, já bych chtěl jenom na závěr říci, soudružky a soudruzi, že od počátku se držíme principu maximálně využít politické prostředky v boji proti nim, Je to ne projev naší slabosti, ale projev síly a tyto politické prostředky uplatňujeme všemi směry, souběžně i s určitým použitím administrativně správních i administrativně pracovních opatření. Viz, zejména aktivním nebo aktérům této "charty," jsme podle zákona, byly podle zákona odebrány účastnické telefonní stanice k tomu soudruh Chalupa, jako ministr má právo, protože žadatelů v Praze je dostatek, kteří potřebují telefonní stanice; samozřejmě, že tím nemůžeme znemožnit jejich spojení do zahraničí, používají telefonních budek na ulicích, navštěvují hotely, volají

od sousedů, volají z pošt a nadále, jako velmi aktivně, provádí interview s některými zahraničními dopisovateli. Většinu z nich byly odebrány řidičské průkazy, auta, jako většinu z nich jsou po technických prohlídkách jako provozu neschopné, přijímáme i některá opatření z oblasti fond, přezkumů, invalidních důchodů, protože je tam spousta lidí, kteří mají čas aktivní práci, ^{na} ale jako příklad - Irena Dubská, manželka mlynáře, která velmi aktivně pracuje od rána do noci, pro něho, ale přitom bere pěkný důchod, mohl bych jmenovat celou řadu, těchto lidí, kteří pobírají invalidní důchod a bude na místě, tyto přezkumy budou provedeny. Stejně tak celá otázka ^{jejich} důchodů bude přehodnocována. Jsou přehodnocovány i z hlediska, řekl bych, potřeb jejich vily a, chalupy nakoupené v pohraničí, cestou národních výborů jsou zase tyto věci zákonnou cestou posuzovány a přijímána k tomu příslušná opatření. Rozhodně není úmysl se mstít na dětech, tato věc se vynechává, zabýváme se čistě s nimi, příp. jejich manželkami. A jsou v tomto přijímána opatření. Samozřejmě, že propaganda, která prošla která řekl bych, zvedla vlnu bdělosti, připomněla všechny ty principy, ukázala sílu naší strany, naší společnosti, jak ^{ne} připustit, že se tedy 68. rok nemůže nikdy opakovat a nemůže se konat, že se ani nekoná r. 67, protože podobné pokusy jsme znali a podobnými oestami oni zkoušeli pevnost vedení strany a státu, že právě pod vlivem této propagandy to přispívá k tomu, že se dostávají do, bych řekl, celospolečenské celonárodní izolace a tady právě bude potřeba k té dané etapě, my jsme právě do dneška, dneska v noci připravovali podklady pro jednání k těmto otázkám koncem tohoto týdne, které budou. Právě jdeme cestou dalšího prohloubení izolace v jejich řadách, k prohloubení diferenciací v řadách mezi akterý,

5/4 ž

a těmi, kteří jenom pasivně podepsali. ~~ne~~ Přijímání opatření po všech liniích, tzn. národních výborů, propagandy, v tomto směru, opatření bezpečnostní povahy, samozřejmě i s tím, že v případě, že nepřestanou po provedeném panování, které bylo uplatněno na generální prokuratuře, v pondělí, že by se přistoupilo u některých osob vznesením obvinění podle § 98, k tomu všechno naplněno je, přirozeně s tím, že by pravděpodobně vyšetřování probíhalo na svobodě, ale dávalo by nám možnost, abychom s těmito lidmi mohli přijímat opatření v případě, že ucházejí do styku s cizinci, žurnalisty, zvou je do bytu apod. Bylo by velikou chybou, já to chci jenom připomenout, podlehnout některým představám o tom, tak a teďko je všechny nějak pozavíráme, takovými názory se také setkáváme, to by nebylo umění v dané etapě, nebylo by, my k tomu prostředky máme, i zákony k tomu máme

PŘEPIS Z MAGNETOFONOVÝCH PÁSKŮ

VBB

6/1

NEVEŘEJNÉ!

s. Stárek

3.2.1977-ská

... s takovými názory se také setkáváme, to by nebylo umění v dané etapě, my k tomu prostředky máme, i zákony k tomu máme, ale je třeba se zamyslet nad tím, co právě tím centra sledují a jestliže teda dneska máme už ten kredit, že jsme nebyli my první, ale oni, zanechme si tento kredit i do toho Bělehradu, abychom mohli ukázat, že jsme na tolik silný, s prostředky, které stát má znova obnovit kategorii nějakých politických vězňů, my je v podstatě od prosince nemáme, a my jsme přesvědčení na našem resortu, na naší součásti, která se touto otázkou zabývá, že máme právě za pomoci našeho lidu, našich občanů, za pomoci společenské kontroly, kterou můžeme všude uplatnit, tak u těchto lidí v bylištích, na pracovištích, aby se nepodařilo nepřátelským centrům dosáhnout toho co sledují, právě přes čs. otázkou a tzv. opozici, dosáhnout roztržky se západními komunistickými stranami, anebo i oddálit, nebo znemožnit Bělehradskou konferenci. Proto v tomto směru jsme rozhodnutí straně pomoci, pod jejím vedením přijímat ta nejúčinnější politická i ostatní opatření, ale ne za cenu soudních postihů. Samozřejmě tato možnost tady vždycky je a my se jí nevzdáváme, tato ostrost tady jako vždycky bude a měla by být stálým varováním pro ně a ne, jak bych řekl, státní prevencí. Ještě bych chtěl na výzvu Krajského, jak jste sledovali v rozhlase, v minulém týdnu. Po prověření velvyslancem s. Komárkem ve Vídni ve čtvrtek minulého týdne i na ministerstvu zahraničních věcí, byly upřesněny osoby, kterým Krajský nabídl asy a my jsme je v pátek předvovali, se všemi jsme mluvili, mluvili jsme se 7 z nich, jeden z nich se nedostavil, to byl Kubeš, a všichni jednohlasně odmítli odejít do Rakouska. Motivace je různá, Kohout k tomu dodal ještě dopis, kde dokonce staví do protikladu

6/2

pojmy vlast a vláda. A proč já mám odcházet z vlasti, která představuje pohled z mého okna, 3 dětí a hroby mých rodičů. Básnický. A když já proti své vlasti nic nemám, ale mám výhrady proti této vládě, a já mám proto odcházet? Nebo zase Mlynář říká: "Já jsem označen jako zrádce, všude a já když půjdu do Rakouska, tak tedy potvrdím, že jsem tím zrádcem". No, zapomíná, že zrádcem, emigrantem může být člověk i doma, na to nepotřebuje chodit za hranice. Ty hranice, ty jenom mu mohou umožnit to, aby naplno poznal za co bojuje. Já bych chtěl říci, že i v tomto směru jistě vyvine maximum úsilí a jestliže se nám v minulosti podařilo právě to pod principem, že pro nás emigrant je nebezpečnější u nás než v zahraničí, ^{Pachmana} Hochmana, Pačana, Rejmana, Kaplana, Hochmana a ~~dále~~ řada dalších z Bunderu, takže se nám ^{to} podaří úřady z nich, protože k tomu máme všechny prostředky, aniž bychom porušovali naše zákony, abychom jim dokázali, že jsou periferií této společnosti že tady nemají místa a že i ten buržoazní výklad práv a svobod v duchu "charty" nechť plně užívají na tom druhém, třídně rozděleném světě. Tak ^k Kolik tomu úvodnímu slovu.

S. P ř e d s e d a : Děkuji soudruhu Stárkovi za ~~úvodní~~ ^{ou} úvodní slovo a ~~přes~~ uděláme přestávku 10 minut. Po té budeme ~~následovat~~ sledovat dotazy.

Budeme pokračovat, soudruzi a soudružky, slyšeli jste jistě zajímavý výklad soudruha generála Stárka, prosím vás o vaše dotazy, o vaše poznatky a zkušenosti. Prosím. Kdo se hlásí? Soudruh poslanec Džupina.

Posl. D ž u p i n a : Já jsem byl i^{na} školení ústředního výboru strany a tam soudruh Obzina hovořil o tom samém, o diferencování^{ém} přístupu k těm, které soudruh generál tu uváděl, jako, že byli Tedy kdyby mu bylo vysvětleno, to není nejen názor můj, ale i pracovníků, jsou tam expONENTY těch a ti pasivní, kteří působí a známe je jako 1. jsou to lidé vysoce vzdělání, věděli co podepisují, 2. jsou to, kteří to rovněž exponovali, u nás např. ing. Lešínský, Znáš?, ten je považovaný za, protože to povoluje, dávaný za pasivního, on se podepsal, netvořil to, ale takových můžeme víc. Toto kdyby to vysvětlil, protože já jsem sám trochu nebyl spokojený, když ministr vykládal, že budeme chodit za, tedy, kteří mají 3 tituly a vysvětlovat jim, že se pasivně podepsali a že nevěděli co málem podepsali. Já si myslím, že toto, já osobně není spokojený, než kdybychom zacházeli, možno těch 240, jací soudruzi to podepsali. Vždyť jsou mezi nimi myslím, mezi nimi 3, 4 Jsou to vysoce vzdělaní lidé a že mezi nimi diferencovaně, a ještě jedna věc, tam soudruh ministr, že navštíví některé a že tyto se veřejně distancují. Pokud vím, jeden se veřejně distancoval. Navštívili jste více? Více jich chcete distancovat? Nechtějí se distancovat, nebo jaký mají názor?

S. předseda: Ano, soudružka poslenkyně Malíková.

Posl. M a l í k o v á : Já bych, soudružky a soudruzi, chtěla jenom tolik. Já pracuji ve výrobě, v závodě a máme tam většinou ženy a když prostě o této chartě se začalo hovořit, ony

se prostě v první řadě neuvědomily co to je, Jsou to prostě dělnice. Přišly za mnou, ptaly se. No, co jsem věděla buď z novin nebo z těch informací, co jsme dostali z ústředního výboru strany. Snažila jsem se prostě vysvětlit jim činnost těchto signatářů, no tak dost jsme na závodě o tom hovořili, myslím si, jsem o tom přesvědčena, že pracující našeho závodu, všichni, odsuzují tuto chartu, tento dopis. No, ale dostala jsem i já dopis a jestli dovolíte, soudružky, soudruzí, přečte. Nemám ho v originále, originál jsem předala našim soudruhům na bezpečnosti.

"paní, soudružko poslankyně, nevím co ve Federálním shromáždění děláte, myslím, že zaměstnáváte židli, jinak nic. Člověku je až zle, když slyší v televizi a v rádiu o jakési chartě 77, ale jen samé cigánstva bez důkazů. ~~XXX~~ Bez znalosti věci. Copek vy jste slepá, nevidíte jak se s lidmi v našem okrese zachází? Já jsem z okresu Hodonín. Kteří byli vyloučení nebo vyškrtnutí, dokonce jen neproověření, nemají prakticky žádných lidských práv, mnozí musí dělat manuálně za neuvěřitelných podmínek, jistě to taky víte. Vy se však tváříte, že je všechno v pořádku, že spravedlivě zastupujete své voliče. Jakýto omyl, sama s tím, že mlčíte, podporujete tyto lumpárny, toto porušování lidských práv, zákonů, ale hlavně lidské důvěry ve spravedlnost, kterou má socialistismus všem lidem přinést. Vy komunisté se chováte jako nadlidé. Nová třída v rámci socialistického státu. Nechci vyhrožovat, ani ubližovat, ale měli by vám ti lidé, kteří jsou diskriminováni jen část svých útrap přenechat a hned by bylo po velké straničce a co horší, někdo by to měl vrátit vašim dětem a hned by byl další nepřítel socialismu, i když, já nejsem. Uvědomte si tyto věci a ve Federálním shromáždění také obhajujte tyto lidi, kteří nic neudělali, a jsou občany tohoto státu a upozorněte je, že rozhlas a televize ať mluví prav-

6/5ž

du, jinak nemá žádný význam žádná opatření. Za spravedlivé lidi je podepsán Josef V."

Je to samozřejmě anonym, nebyl posílán od nás z Hodonína.

VBB

7/1

NEVEŘEJNÉ!
3.2.1977-ská

..... žádný význam, spíše naopak, za spravedlivé lidí je podepsán Josef. V. Je to samozřejmě anonym, nebyl posílán od nás z Hodonína, bylo tam razítko kyjovské, no to se může stát, že prostě je to člověk z Hodonína, může to být od nás z okresu, třeba to nemusí být z okresu, no ale začínají prostě chodit i takovéto dopisy. Chtěla bych jenom vědět, jestli jsem udělala správně, že jsem prostě dala tento dopis státním orgánům, anebo jestli jsem to měla přehlédnout a měla jsem ho prostě odhodit jako anonym. To je všechno.

S. P ř e d s e d a : Děkuji, kdo dál? No tak, než si to případně rozmyslíte, soudruhu generále, kdybys odpověděl.

S. S t á r e k : Soudruh Džupina se ptal k tomu Leštinskýmu, tak to je jediný signatář Ostravska, známý také, je to bývalý důstojník armády, který byl potrestaný po r. 1968 a po návratu z výkonu trestu, myslím, že to bylo v 72. roce, od té doby jako je s ním hodně práce tam na Ostravsku. On je ve spojení s tím Bidnárem tam z toho divadla Waterloo, s tím hercem atd. Ještě to byl Filipa, který už je dneska v zahraničí. On ještě teďko s tím chce jít do zahraničí. Přes západoněmeckou Ambasadu, ovšem tam si kladou požadavky nejenom německé národnosti rodičů, ale i potvrzení, že se ~~k~~ německé národnosti vždy hlásil a to on zatím nijak dokázat nemůže. Jinak kdyby si ho vzali, že, byli bychom hrozně rádi. Soudruzi tam na Ostravsku by byli také rádi.

Ale pokud jde o ty ostatní, kteří se diferencovali, známý byl Záruba, že? Soudruzi, kteří pracovali dříve na ÚV tak ho pamatují, on býval učitelem Vysoké stranické školy. Učil nás ekonomiku, stavebnictví, koncem těch 50. let ~~na~~ odešel z té Vysoké stranické školy, potom pracoval na ÚV, měl na starosti architek-

ty a výtvarníky. Byl pro své pravicové postoje vyloučen a pracuje jako taková pomocná pedagogická síla na filosofické fakultě a ten jako, tomu^{to} došlo. Je řada dalších, kteří ~~jako~~ si uvědomili, že byli podvedeni, protože většině z nich se říkalo, že to bude adresováno Národnímu shromáždění, ale když viděli, že to bylo zveřejněno v zahraničí, tak se cítili a cítí podvedeni. Ten prelud těch lidí je, že je to potom jako věc posouzení, kdy je zveřejnit nebo jak je zveřejnit nebo jak jim dát slovo. Řada z nich byla připravena se veřejně ~~o~~ to distancovat, ale když viděli, že se ten Záruka zveřejnil, tak se toho bojí. Protože to ~~jakkak~~ jde také o statečnost^ž těch lidí, tak se toho bojí. Distancují se, ale za podmínky, že to nebude zveřejněno. ~~Ne~~ to ukazuje taky jejich občanskou statečnost, postoj. Potom je také tak pravdou, že ne všichni znali chartu ~~xxx~~ celou, že některým dala číst jenom průvodní dopis, který byl adresován Národnímu shromáždění, ale nedali jim přečíst chartu. A ten průvodní dopis byl poměrně tak stručný a mírumilovný, zatímco charta, jak víte sami, má už, jde na podstatu. Z rozhovoru ještě před tím, tady o přestávce, bych chtěl říci tak, aby ste viděli jejich názory, my jsme např. minulý týden mluvili s Mlynářem a on si myslel, že je parlamentář, což jako se mu připomnělo, že ho nikdo nepověřil a asi jako jejich názor je na obě strany přehnaný. Jo, obě strany to přehnaly. Např. ten parní válec zastavit a nějak se rozumět domluvit. Takhle jste viděli ty jejich představy. Rozhodně nečekali to rozhodné vystoupení. Oni mysleli, že naše strana a vláda, že jsou nějak tak natolik svázaný Helsinkami, to je to jejich utvrzování, představy, že snad nám to brání jakkoliv se k tomu vyjádřit a přijímat nějaká rozhodná opatření. To nečekali za žádnou cenu. Z jedné strany je posílala ta velká podpora v tom zahraničí, co skutečně šumí, ale tam je třeba

vidět, jak jsem se pokusil vyjádřit, že oni chtějí i toho Capera ovlivnit, že tedy jediné cesta studené války, zbrojení apod. A na příkladě právě toho Československa potlačování svobod by to chtěly nahnat tyto reakční kruhy na tuto stránku, či-li furt jde o ten boj za to mírové soužití. Dneska už jsou první signály, to jsem dneska ráno znovu četl, prosazování otálení Bělehradu, už by chtěli pod vlivem právě porušování práv na Východě, oddálit Bělehrad. Či-li tady jde o tu velikou věc a o tu labilitu, která je v zahraničně politické orientaci, jak Spojených států, tak i zejména západního Německa.

Zajímavý je třeba, pro vaši informaci, názor Branda. S Brandem komunikuje dost Kohout. On se s ním dost zná, psal mu, přišla odpověď, je vidět, že i Brand se vyhýbá zaujmout nějaké zásadní stanovisko. Brand, původně sem chtěl poslat manželku za Kohoutem, i od toho ustoupil a nezašel, teď mu znovu Kohout poslal velmi obsáhlý výklad této situace, je vidět, že i Brand váhá a také se zatím nějak oficiálně nevyjádřil. To je zas ten boj, který jde v západní Německu.

Soudružka, jak hovořila, soudružka poslankyně Malíková, není sama. Samozřejmě vždycky takovéto události zvednou vlnu anonymů. Chodí jich spousta na ústřední výbor, my je dostáváme k prověření. Chodí na všechny instituce, na národní výbory, na stranické orgány. Řada, řekl bych těch "zapadlých vlastenců" se ozývá a hned si myslí, že nastane doba, útočejí, nadávají, převážně jsou to zase ti samí lidé. My většinou se potom od těch anonymů potom odelujeme a je dobře, že soudružka Malíková ho odevzdala, protože víc takovýchto dopisů potom umožňuje ztotožnit stroj a otisky a všechny tyto věci potom dají obrázek. Zejména tam, kde jde o

dopisy, které mají charakter útočný, někdy i psychologického teroru na některé naše funkcionáře a jistě čím více je takových dokumentů odevzdaných, tak se potom ustanovují. Oni v tom rozešpisování množení pokračují. To je třeba říci, že to, co se jim nepodařilo tak se to snaží dohnat, není to v nějaké velké míře, ale vyskytuje nám se to poměrně na celém území republiky, ne v nějakém početném množství, ale řada jich chce dohnat to, co nedohnala předtím. Je už i přeložena do slovenštiny a je třeba říci, že řada lidí ji nezískala písemně, ale odposlechem rozhlasového přijímače, magnetofony dneska jsou už běžné, a tak se dozvěděli její obsah, přepsali ji, vč. těch signatářů, kteří ji vysílali. Či-li tedy hraje velkou roli také komunikace přes zahraničí. Víte, že obzvlášť Západ a Jih naší republiky, že tam jako není problém poslouchat televizi a rozhlas a tyto věci jako získávat. Tak není to vždycky v důsledku toho, že by se to dostalo k nim od samotných aktérů, ale touto cestou.

S. P ř e d s e d a : Ano, děkuji, kdo dál se hlásí? Dotazy? Není už dalších dotazů? No tak v tom případě můžeme
 ten náš 2. bod programu jednání našich branných výborů uzavířt.
 Poděkovat soudruhu generálovi Stárkovi za jeho výklad o ideologické, politické a také protistátní diverzi těchto sil. Myslím, že tento výklad nám hlouběji osvětlil souvislosti, které je potřeba zhát kolem charty, ale nejenom kolem charty, ale vůbec v činnosti ~~v~~ třídního nepřítele, jakých používá metod a forem, ukazovat ovšem také na způsob našeho boje, naší politicko-ideologické práce, ve straně, v Národní frontě i podobných státních orgánů, jak s těmito kontrarevolučními silami zápasit a bojovat v této etapě a chtěl bych zvláště ocenit, že nám také ~~poděkovat~~

7/5ž

pomůže v rámci našich hranných a bezpečnostních výborů, v konkrétní naší činnosti i při realizaci plánu práce

VBB

8/1ž

Neveřejné!

3. 2. 1977 - Mz

...také pomůže jednak práci našich branných a bezpečnostních výborů, i při konkrétně naší činnosti, i při realizaci plánu práce, který jsme v prvním bodu jednání schválili, a zejména potom ovšem masově politické práce, v politické a ideologické činnosti nás poslanců ve volebních obvodech při osvětlování otázek, které jsou v současné době živé a v tomto smyslu myslím také některé tyto věci jsou pro nás velmi cenné. Samozřejmě je potřeba vážit které otázky, na které položíme důraz, znovu bych chtěl zdůraznit, že otázky ideologického, politického zápasu, není potřeba ~~ještě~~ vysvětlovat blíž lidem některé takové otázky administrativních zásahů, které jste slyšeli, to je věc naše vnitřní, věc ~~ještě~~ naší bezpečnosti našich orgánů, které stojí na stráží našeho socialistického vývoje. Chtěl bych, soudruhu generálu Stárkovi tedy ještě jednou srdečně poděkovat za jeho výklad, vyslovit také podporu v jejich zápase, my poslanci uděláme všechno proto, abychom samozřejmě šli v jedné frontě, zejména v ~~ten~~ politickém, ideologickém zápase, ~~ještě~~ proti těmto lidem, kteří jdou proti základům našeho socialistického státu. Chtěl bych sdělit, že teď bude obědní přestávka a sraz bude ve 13.¹⁵20 h dole před budovou.

předseda VBB-SL
[Signature]

odpovědný VBB-SL
[Signature]

předseda VBB-SN
[Signature]

odpovědný VBB-SN
[Signature]